

то позна либовника си и папагала и пагубнѣтъ послѣдствія на своето своеуправіе. Джимъ като я видѣ, награви послѣдне усиліе като повлече враговете си до прозорица и ѝ подаде папагала.

— Благодареца ли си сега, Аннита? рече ѝ и са остави да го водѣтъ.

Момата зе папагала затвори прозореца съ вниманіе, и посль ѝ припадиѣ, какъто е модата въ подобни обстоятелства у благовѣспитанытъ момы.

C.

Единъ началникъ пріятель на реда.

Единъ часъ подиръ жалостното туй събитіе, Господинъ Андрей Стефенсонъ, кметътъ Балтиморскій пріе въ кѫщата си полицмейстера Шмита.

Андрей Стефенсонъ бѣше приказливъ единъ старецъ, бѣлытъ му космы вдъхвахъ почитаніе и участіе. Той бѣше си съставилъ значително състояніе като купуване подданицийтъ на Дахомейскія царь, които продаваше по петь стотинъ доллары на плантаторытъ на островъ Куба. Отъ друга страна бѣше благороденъ и ученъ, бѣ посѣтилъ по-главнѣтъ градове на Европа и вредъ са отличи по богатство си и въ пиршествата. Освѣнъ навыка, който имаше отъ дѣте да са съкне съ пръсти и който опази и въ самытъ европейски аристократически салоны, споредъ друго-